

1.
1.
1.
2.
1.
1.
1.
2.
3.
1.
2.
3.

QUESTIONVM JURIS
CONTROVERSARVM DECA-
DES QVINQVE,

QVAS,

Divina favente gratia:

EX DECRETO ET AVTORITATE
Amplissimi Senatus Facultatis Iuridicæ in
perillustri Academia Tubingensi;

PATROCINANTE

CLARISSIMO ET
CONSULTISSIMO VIRO, D.

DAVIDE MAGIRO I.V.D. ET PROFES-
sore celeberrimo, publicè in Aula nova 16.

*Iunij, horâ consuetâ, disputandas
proponit*

IUSTVS ECCARDVS, ALSFELDIANVS
Hessius.

SVB RECTORATV MAGNIFICI AC
*clarissimi Viri DN. IOANNIS HOCH-
MANNI I.V.D. ac Professoris
ordinarij.*

TVBINGÆ,

Typis Ioan. Kircheri, 1598.

1598, 2.

15

2

CONSULTISSIMO ET AMPLIS-
SIMO VIRO, D. NICOLAO BECKERO, IL-
lustrissimi Hessorum Principis, D. LUDOVICI Senio-
ris, &c. Secretario ac Consiliario intimo, Domino
ac Patrono suo summâ perpetuaq; obser-
vantiâ colendo.

NON ME LATET, VIR AMPLISSIME,
partem quandam gratitudinis esse, literis dictisq; ce-
lebrare nomen Patroni; scio etiam, immodicas laudes
conconciliare invidiam potius, quàm gloriam; attamen si
hec viro laude digno ob merita tribuantur, tum citra ullum in-
vidiæ periculum aut assentationis suspicionem rectè laudabitur,
quamvis etiam laudari minùs expetat; nam plerunq; quò magis
quis dignus est laude, eò magis ex singulari sua modestia eam renu-
it, nihilominùs & nolentem sequitur sua gloria. Ex horum nume-
ro tu es, V. A. qui ob varia officiorum, humanitatis, & benevolen-
tiarum genera mihi præstita, obq; virtutes, quibus decoratus es, à
me in cælum usq; laudibus prouehendus es; Tanta enim sunt tua in
me collata beneficia, ut mutuis in te officijs vix unquam satisfacere,
illisq; æquiualens reddere possim, nec tamen ob id quantum un-
quam præstare potero, intermittam. Non ignoro etiam, sæpè no-
strâ culpâ fieri, ut in retinendis studiorum nostrorum patronis &
altoribus parùm cautè agamus, dum nimirum, si accommodus no-
bis obtigerit patronus, isq; nos studiosè amplecti cæperit, illius erga
nos benevolentiam ac fauorem mutuis officijs alere ac prosequi non
studemus, quod hætenus mihi penè contigit; Cùm enim me in a-
micitiæ tuæ, aut potius patronatus nassam pellexisses, vix degusta-
ta tua humanitate, variabilis rerum fortuna me secedere coëgit
studiorum gratiâ in ITALIAM, cuius ut & GERMANIÆ supe-
rioris ACADEMIIS per aliquot annos frequentatis & perlustra-
tis. post varias demum diurnasq; peregrinationes multis tædio-
sis exantlatis laboribus ac periculis, diuino tandem auxilio saluus

ac incolumis in dulcissimam meam redij patriam, ex quo tempore
huc usque per presentem fortunam occasio A. T. gratificandi nulla
alia mihi fuit relicta, quam ut publicum hoc studiorum meorum
specimen, ceu pignus non periturum unquam, A. T. consecrarem,
non ut beneficiorum mihi prestitorum esset recompensatio, aut il-
lustratio nominis tui id foret; scio enim viles has chartulas tuis er-
ga me meritis longè impares esse, & obfuscare potius quàm illu-
strare splendorem nominis tui; sed ut iucunda obligationis, gra-
tiq; ac memoris animi testimonium erga A. T. quaecunque saltem
perueniat, est tamen magnum, si offerentis animum ac volunta-
tem spectes. Non itaque ex quantitate hoc munusculum estimare
velis; Non enim verbosos commentarios facere, vel notatis (ut ple-
rique solent) ex alijs auctoribus has theses augere, sed simplici stilo
questiones iuris ad disputandum proponere constitui; Ab initio
quidem plures decades adiungere decreueram, sed pro laudabili
huius Academiae statuto, quo certus tantum thesium numerus per-
mittitur, ne vid. studiosi thesium multitudine obruti se ipsos con-
fundant, lubenter id intermisi. Obnixè ergò A. T. peto, ut id sere-
nâ ac benignâ fronte accipiat, & quemadmodum hæcenus, ita im-
posterum me singulari suâ benevolentia ac favore amplecti pergat,
meq; ac studia mea sibi benignè commendata habeat; pro quo me
vicissim in perpetuum sibi habebit obstrictissimum. DEVS Opt.
Max. A. T. perpetuò saluam & incolumem conseruet.

A. T. Deditis.

IUSTVS ECCARDVS
Respondens.

Quæ-

I
QVÆSTIONES
IVRIS CONTRO-
VERSÆ.

Quæstio 1.

VÆSTIO est valdè dubia, an de jure civili minori inuito curator detur? Quod cum Ioh. Ramo negantes, statuimus, minoribus, si petant curatorem, & iuris beneficium implorent, non esse rerum suarum administrationem inuitis imponendam, etiamsi res suas benè gerant: secùs si non petant, tum enim ex iuris ne-

cessitate eis inuitis curator dandus non est. Hodie ex recepta in Germania consuetudine, cura cum tutela continuatur; nisi tutor administrationem tutelæ disposuerit, & adulto curatorem dari petierit, *ut Geil. asserit. Et in Constit. polit. Car. V. anno 48. August. promulg. in tit. von Pupillen vnd minderjârigen/ dicitur, ut sub tutela & cura sint, bis zu ihren manbaren vnd vogtbaren jaren.*

2.

In disquisitionem venit, an, si minor sine curatoris consensu contrahens laedatur, eiusmodi contractus ipso iure nullus sit, an verò per in integrum restitutionem rescindi debeat? *Prius affirmat Gæd. I. Ram. Rob. posterius affirmat Vult. Cuiac. V. Vesenb. priori subscribendum puto.*

A 3

Haud

3.

Haud leuis momenti quæstio est, an minor procurator esse possit? Nos minorem 25. annis tam ad litem, quàm ad aliud negotiũ iure ciuili idoneum procuratorem esse posse statuimus, modò maior sit 17. annis, & mandatum à domino habeat. *Consentit Cuiac. Pac. Treut. dissentit Bart. las. Panor. Immo. VVesemb. gl. Iac: Butrig. & communiter Dd. teste Ben: Capra.*

4.

Magna est dubitatio, an tutores vel curatores suspecti, ob latam culpam reuoti, infames fiant? *Quod affirmat Hot. Duar. Zas. Pac. Delr. &c. Negant Schneid. VVesemb. Alc. &c. Affirmatiuam ut tutiorem sequendam existimo.*

5.

Inter Dd. non æquè conuenit, an legitimi tutores à tutela vel cura se excusare possint? *Quod affirmat Vult. Treut. Myns. Bald. VVesemb. Negant Cuiac. Goth. Borch. Hot. Nos affirmatiuam ut saniozem amplectimur.*

6.

Digladantur etiam Dd. an tutoris datio, quam magistratui non vi iurisdictionis ordinariæ, sed specialiter concessæ competere dicimus, mixti imperij sit? *Quod negant Cuiac. Goth. Duar. Corr. Bellon. Pac. Muscor. Obrech. Hen: à Suerin. Treut. Don. Affirmant glos. Rob. Fr: de Claperijs, & veteres plerique Affirmatiuæ astipulor.*

7.

Imperitiam literarum cum imperitia negotiorum coniunctam, à tutela vel cura excusare, *cum Vult. Pac statuimus.*

8.

An bonis prodigo interdicator vel à solo magistratu, vel à sola lege, varijs opinionum inuolucris Dd. involunt?

Prius

Controversæ.

3

Prius affirmant Gæd. Treut. Cuiac. Duar. Ias. Bart. Schneid. Myns. Borch. Bronch. Vigl. Geil. Vasq. Va: Franc. Goth. posterius asserunt Don. Acc. Immo. Fulgos. Ego & à lege, & à magistratu prodigo bonis interdici, ut verius, amplector.

9.

Inter mulieres solam matrem & auiam liberorum suorum tutrices & curatrices esse posse, ex Cod. & Nou. iure notum est, dummodò secundis nuptijs, item SC. Velliani præsidio, omnique alij legitimo remedio & auxilio renunciant; eam tamen renunciationem non in genere, sed specialiter fieri debere, *cum Manzin. Schneid. Treut. VValth. A: Tessau. statuimus.*

10.

Sponsalia, quæ in iure civili definiuntur promissio de futuro matrimonio contrahendo, ius Pontif. vocat sponsalia de futuro; sicut ipsum matrimonij contractum seu nuptias, vocat sponsalia de præsentibus; quæ tamen distinctio iuri civili incognita, hodiè usum nullum habet; nam sponsalia nostra hodierna sunt ipse contractus matrimonij perfectus, qui postea perfectiuitatem nuptialem ac concubitus consummatur.

11.

Perplexæ est quæstio, diu inter iuris Dd. agitata, an liberi sine parentum consensu matrimonium contrahentes exheredari possint? *Quòd affirmant Corr. Duar. Goth. Negant Geil. Cuiac. Dec. Borch. Cost. Treut. Sich. Vasq. Cona. Conarr. Cont. VVurms. Beust. Hot. Fr: Sarm. Adr: Puluæus. Ego affirmandum puto, si autoritas accedat magistratus, eique nimia videatur liberorum contumacia, vide recess. Imper. anno 1548. Aug. promulg. tit. von Sacramenten der Ehe / §. penult. & ult. Et sicut liberi. absque parentum consensu matrimonium inire non debent;*

bent; Ita vicissim eos ad contrahendum matrimonium à parentibus cogi non posse, cum Io. Bosch. Reusn. Schneid. &c. statuimus.

12.

Nec minùs & illud iucundum est inuestigare, an ratihabitio patris nuptias absque eius consensu contractas subsequens, pro consensu haberi debeat? Id affirmant *Pac. Sich. VVesenb. Negant Borch. Beust. Donel. Goth. Hot. Cont. Cuiac. Trent.* Nos affirmatiue, ut veriori, palmam deferimus.

13.

Non leuem quoque controuersiam habet, an liberi à matrimonio sine parentum consensu contracto & consummato recedere possint? Id affirmant *Monner. Old. Basil. Beza. Althus. Duar. Don.* Negant *Vult. Borch. VVesenb. Schneid. Trent. Beust. Goth.* Negantibus calculum adijcimus: & pro hac sententia etiam textus expressus est in d. *reces. tit. von Sacramenten der Ehe. S. pen.*

14.

Licet iuuenem, qui sub conditione assensus paterni matrimonium contraxit, pendente conditione suam sententiam mutare posse asserant *Panor. Schneid. Ant: de Butr. Phil. Franc.* Nos tamen id cum *Alc. Beust. Thom. Don. & glos. Can.* negamus.

15.

men Acriter controuertunt Dd. an, si naturales per subsequens matrimonium legitimandi sint, opus sit dotalibus instructis? Quod affirmant *Vult. Myns. Borch.* Negant *Don. Goth. Cuiac.* Affirmatiuam amplector.

16.

Qua occasione in quæstionem venit, an matrimonium intermedium legitimationem liberorum antè ex concubina susceptorum impediatur? Quod negamus cum *Couar. Borch.*

Controversæ.

Borch. Zas. Trent. Andr. Gabr. Lud. de Sard. Andr. de Rosel.

17.

Plebeium ab extraneo nobili adoptatum, per adoptionem nobilem fieri negant, *Tiraq. Trent. Bon: Curtil.* Ego cum *Io. Raynaud.* affirmandum puto.

18.

Dubitant, An, sicut iure veteri, ita & hodierno testamentum ob præteritionem liberorum ipso iure nullum sit, ita ut nec legata, fideicommissa, aliaque, quorum in testamento facta est mentio, debeantur? Et quoad institutionem tantum vitari, reliqua salva manere, asserunt *glos. Duar. Gom. Conan. Donel. Ias. Sich.* & cæteri ferè omnes: Ego testamentum in totum vitari, etiam iure nouo, cum *Cuiac. & VVesenb.* statuo.

19.

Non aliena abs hoc loco quæstio est, an, sicut iure veteri præteritio matris exheredationis vim habuit, id iure hodierno adhuc obtineat? Quod affirmant, *Vasq. Duar. Soar: ad Gom. Vigl. Trent. Althus.* Negant, *Vult. Donel. Mynsing.* Negantes sequimur.

20.

Magna est controuersia, an legitima relinquenda sit institutionis titulo? Ad quod *Trent.* responder distinctè; id simpliciter affirmant, *Vult. Cona. Gom. Donel. Ias. Vigl. Grass. A. Cucho. P. Gregor.* Negant, *Vasq. Menoch. Baro. Gualt. Vau. Rimin.* Et magis est, ut cum prioribus, & receptiore etiam sententiâ, id indistinctè affirmemus.

21.

Maxima etiam est discrepantia inter Dd. ex quo tempore fructus rei legatæ debeantur? Et eos indistinctè à tempore moræ deberi putamus, cum *Goth. Donel. Trent. Cuiac.*

B

Myn-

Myns. Cost. Duar. A. Fabr. quicquid contradicant, *Vasq. Gom. Ias. Cost. Corr.*

22.

Mirus inter Dd. conflictus est, an filiusfam. de bonis adventitijs, in quibus pater usumfructum non habet, testari possit? Quod affirmant, *Grass. Vau. Dec. Trent. Negant, Bart. Vasq. Donel. Mynsing. Vigl. VVesemb. Cona. Clar. Alex. Rimin. Couarr. Fr. Viu. Duar.* Affirmatiuam magis veritati congruam esse existimamus.

23.

Per querelam inofficiosa donationis, quo ad legitimam tantum rescindi donationem, cum *Cuiac. Clar. Hotom. Boc. Gom. Moz. Fach.* statuimus; non in solidum, ut *Trent. & A. Fab.* existimant.

24.

Nobilis, sed valde dubia est disquisitio, an exhereditatio liberorum etiam ex alijs causis in Nou. II. c. 3. 4. non expressis, fieri possit? Quod affirmant, *Clar. Molin. Ias. VVesemb. Borch. Grass. Chass. Burg. Felin. &c.* Negant, *Vult. Curt. Trent. Vigl. Cona.* Affirmatiua nobis placet

25.

Dominium dotis, id est, iuris in re dotali constituti, ad maritum pertinere, affirmo cum *Vult. Bart. gloss. Bald. Salic. Cyn. Camp.* Rei autem dotalis dominium ad uxorem.

26.

Posthumos exheredari posse, iniquissime statuunt, *Ale. Vigl. Cona. Donel. Vasq. Duar. &c.* quod recte negant, *Schneid. Cuiac. VVesemb. Baro. Trent. Clar. Goth. Myns.*

27.

Per usucapionem & præscriptionem à Iust. Imp. informatam dominium acquiri, negant, *Bart. Acc. & vulgò Dd.*

Controversæ.

7

Dd. Nos id affirmamus cum *Donell. VVesenb. Trent. Duar.*
28.

Proprietatem & dominium idem esse statuimus, cum
Rob. Don. Duar. Licet aliter sentiant, Cuiac. Trent. Gæd. G. Lopez. P. Gregor.

29.

Anxiè etiam inquirunt interpretes, an usucapionum
iura, naturali & gentium iuri contraria sint? Quod affir-
mat *Bald. Acc. Azo. gloss. At nos negamus, cum Vult. Schneid. Don. Vasq. Couarr. VVesenb. Pine. P. Greg. Trent. Duar.*

30.

Omnes servitutes verè ac propriè hodiè præscribi posse
statuimus, contra *Corr. Rob.*

31.

Quæritur etiam, an iuri luendi pignoris præscribatur?
Quod negant, *Myns. Borch. Cuiac. Geil. Henn. Gædn. A Gabr. Bart. Cyn. Bald. Alber. Fulg. Boër. Paris. Guid. Curt. Iun. Affir- mant gloss. Ang. Ias. Felin. Tiraq. Acc. Negatiuam, ut ve- riorem, æquiorum, melioribus rationibus fulcitam & Ca- mæra Imperialis autoritate firmatam sequor.*

32.

Rixantur etiam Dd. an iuri redimendi seu pacto de re-
trouendendo præscribi possit? Quod affirmat *Tiraq. Tib. Dec. Soc. Iun. Cagn. Rob. à Val. Andr. Gab. Rom. Bald. VVesenb. Negant, Mynsing. Geil. Couarr. Pademont. Porc. Cacher. Borch. Gomez. Trent. Io. Fich. Henn. Gæden. Affirmantes sequor.*

33.

An ad servitutum præscriptionem opus sit scientiâ do-
mini, non minus dubitant? Id affirmat *Con. Cost. Rob. Al- thus. Negant, Menoch. Trent. Nego & ego. Item an opus sit titulo? Quod putat Hot. Duar. Trent. At ego cum Sich. Bald. Cap. Cost. nego.*

B 2

Vsus-

34.

Vsufuctus non est pars dominij, ut *Don.* putat: nec est pars fundi substantialis, ut *Bart.* & alij volunt; sed est ius & seruitus, ut docet *Gæd. Alc. Trent.*

35.

Vsufuctuarium usumfructum alienare, locare, vendere oppignorare posse, negant, *Cost. Gomes. glos.* & *Dd.* communiter: quod cum *Vvesenb. Trent. Pine.* affirmo.

36.

Et an, sicut usumfructum, ita & rem ipsam pignori dare possit usufuctuarius? Quod asserit *P. Fabr.* sed hoc negamus.

37.

In possessione definienda tot ferè definitiones sunt, quot definitores; nam *Corv. 15.* & *Fulu: Constant. 30.* recenset possessionis definitiones, & alij alias: Ego puto, possessionem esse ius detinendi rem in specie; non esse usum rei, ut aliqui volunt, quia is seruituti competit.

38.

In nostro solo ædificatum propria autoritate nobis destruere licere, affirmamus cum *Zas. Duar. Cuiac. Corr. Trent.* contra *Vandum.*

39.

Disputari quoque solet; an luminibus vicini officere, & altiùs tollere ædes, distinctæ sint seruitutes? Id affirmant, *Corr. Duar. Hot. Vvesenb. Cap.* Negant, *Don. Cuiac. P. Greg.* Affirmatiuam ut tutiorem amplectimur.

40.

Thesaurum in loco publico non datâ operâ inuentum, inuentori pro parte dimidia, ac pro altera dimidia fisco acquiri statuimus, ex c. un. quæ sint Regal.

Ius

Ius venandi in fundo alieno esse servitutem personalem in nominatâ existimo, contra quàm *Geil. Zas. Zoan. Pruckm.* tradunt.

42.

Navigare, piscari, feras capere, si ius ac dominium commune spectes, unicuique hoc vel illo loco licet; quod tamen hodiè plerisq; priuatis consuetudine ademptum est: Fundos autem suos sepire, ferasque abigere iure quis non prohibetur imò damnum dominis agrorum datum, resarciendum esse cum *Geil. Seb: Med.* statuo. Multò minùs ob feram captam capitis supplicium irrogandum, teste *Geil. Zoan. Trent. VVesenb. Pruckm. Seb: Med.* Hinc & ius Saxon. rectè prohibet, ob venationem ferarū in corpore aliquem puniri; quò maximè facit, quòd ferarum captio inter regalia non referatur in c. un. quæ sint Regal. licet malè contrarium asserat *Fr: Pruckm.*

43.

Homicidio in confinio commisso, quærunt Dd. an magis præsumatur factum in eo loco, quo corporis pars inferior, an verò quo superior, ut cor vel caput, reperitur? Et pro inferiore parte magis militare præsumptionem asserimus; non enim potest dici, eo loco factum fuisse homicidium, quo moriens capite, vel mediâ corporis parte cecidit, sed eo, ubi stetit cùm occideretur; eo autem loco stetit dicendus est, quo pedes reperiuntur.

44.

Procuratoris officium tempore Iust. erat vile, adeò ut etiam infames admitterentur ad munus procuratorium: At iure *Can.* & moribus nostris hodiernis in iudicijs benè constitutis infamis procurator esse nequit, maximè in Camera, ubi eiusmodi officiū est honorabile, non tam ratione personarum, quàm loci.

B 3

Quæ-

45.

Quæsitum memini, si, regno per successionem ad primogenitum pertinente, nascantur gemelli, uter eorum sit primogenitus? Quod sorte definiendum statuo.

46.

Dubitatur etiam, an omne decretum, & in specie interlocutio Principis, legis vim habeat, ita ut alios etiam obliget? Quod affirmat *Duar.* Negat *Hot. Cona. Pac.* Negantium sententia placet.

47.

Doctorum responsa hodiè, quatenus textibus, aut rationibus textuum non fulciantur, probabilia tantùm, non necessaria sunt; ideo tam recepta videri non debent, ut ab ijs vel in Scholis disputando, vel in foro iudicando recedere religio sit: Hinc nihil frequentius hodie, quàm ut contra communes, communiores, communissimas Dd. opiniones disputetur & iudicetur: Et ob id sententiam contra communem laram, non esse ipso iure nullam, sed valere statuimus cum *Castr. Bolog. Seb: Vant. Corat. &c.* contra *Abba. Fr. Viu. &c.* ob id etiam iudex contra communem iudicans litem non facit suam, præsertim si aperti erroris possit conuinci communis.

48.

Disputant etiam iuris interpretes, an scriptura sit de essentia legis? Quod affirmant, *Ias. VVesenb. Sonsb. Guid. Pap. &c.* Negant, *Vult. Don. Cona. Schrad. Treut. Seb: Med. Iac. de Raven.* Negantium sententiam frequentioribus Dd. calculis approbatam amplectimur.

49.

Intricata ac spinosa est dubitatio, an consuetudo legem abrogare possit? Et autoritatem rerum similiter iudicatarum

rum

Quæstiones juris Controversæ. II

rum legem quidem non vincere asserimus; Ius autem non scriptum, seu consuetudinem propriè ita dictam, cuius efficiens causa est solus tacitus populi consensus, leges per desuetudinem tacitè quasi abrogare posse.

50.

Coronidis loco excutiemus, an valeat consuetudo quibusdam locis existens, ut liberi primi matrimonij bona immobilia & hereditaria; secundi mobilia & utensilia omnia capiant? Quod negandum putamus: Fieri enim potest, ut hereditas posterioris matrimonij sit multò lucrosior & amplior, quàm prioris; atque ita liberi secundi matrimonij longè plus caperent ac fauorabiliores essent liberis primi matrimonij, &c. cuius tamen ratio nulla est; Et quia consuetudo hæc irrationabilis est, & æquitati rationis que iuris scripti minimè consentanea, ideo Principum autoritate meritò cassari, & ad ius commune scriptum, *Novel.* vid. respici debet: Ob id rectè in Camera consuetudines ad rationis & æquitatis normam tanquam ad Lydium lapidem reuocantur.

F I N I S.

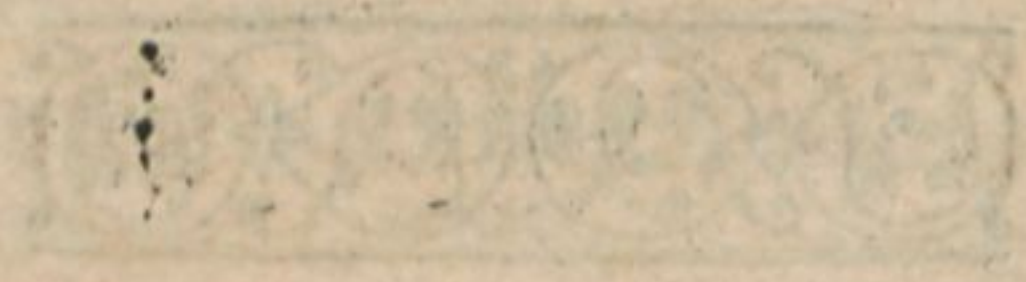
Quæstiones Juris Comnovent.

non legem quidem non vincit...
legum tenentur...
legum tenentur...
legum tenentur...

Canonice factum non valet...
factum non valet...
factum non valet...
factum non valet...
factum non valet...
factum non valet...
factum non valet...
factum non valet...
factum non valet...
factum non valet...

in Camera...
in Camera...
in Camera...
in Camera...

1774

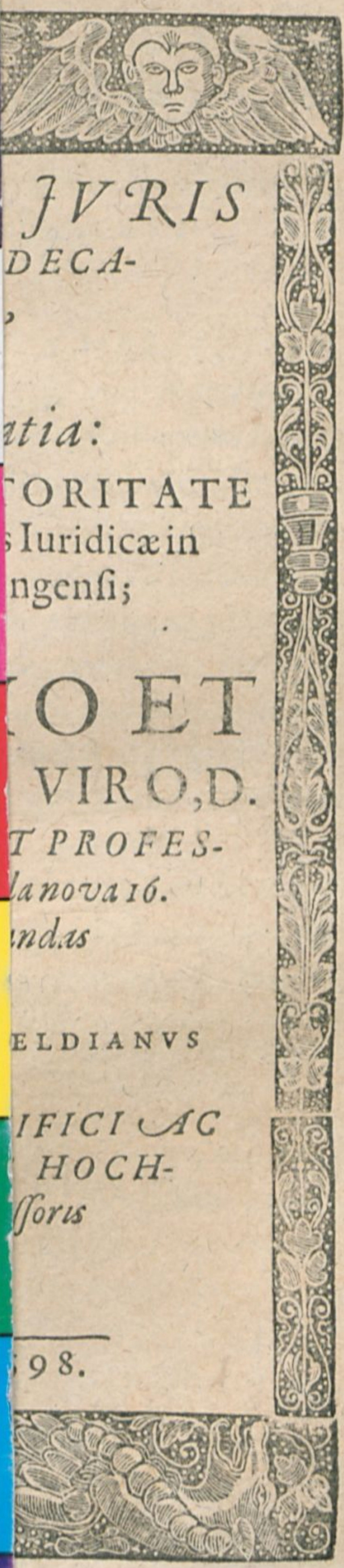
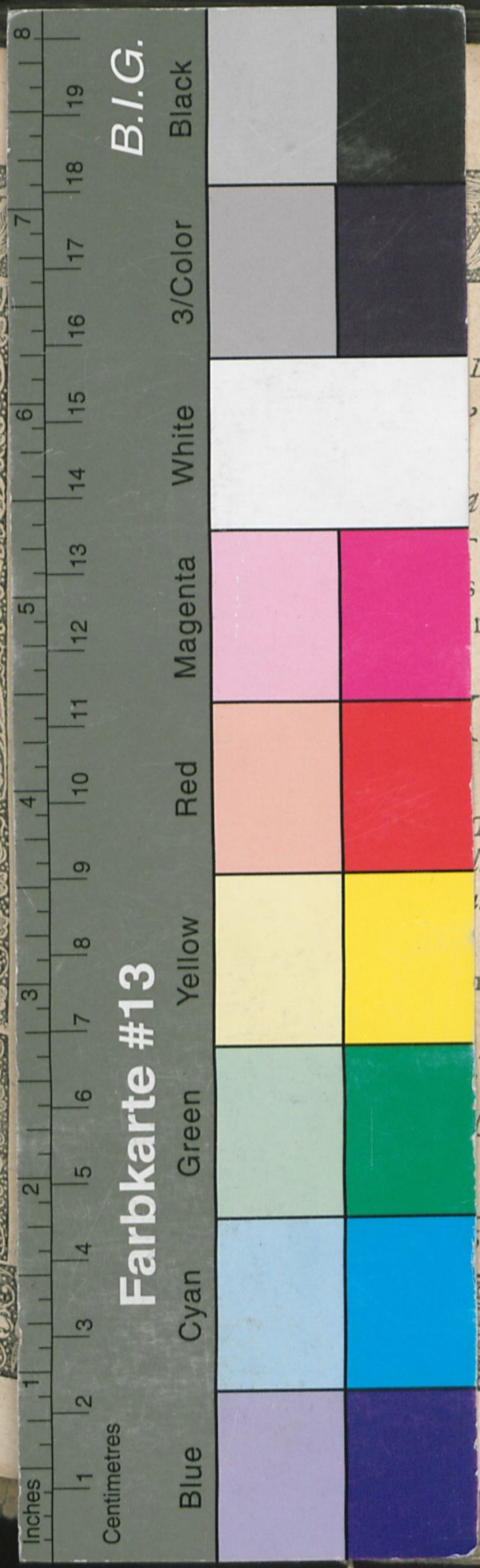

X2615896

V. 17

M.
1598, 2.
2, 1,
15
2

